

Poul Hansen (Svendborg): Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v.*

Efter Reglerne i Arbejdsløshedsloven — Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3 — skal Understøttelsernes Maksimumsbeløb følge Bevægelserne i et Udgiftstal, der nogenlunde svarer til det Udgiftstal, der laa til Grund for Fastsættelsen af Tjenestemændenes Reguleringstillæg efter Tjenestemandsløven af 1931. Reguleringen skal efter denne Bestemmelse imidlertid ikke være fuldstændig, idet Understøttelserne kun reguleres med $8\frac{1}{3}$ pCt. for hver 10 pCt.s Udsving i Udgiftstallet.

Ved de Ændringer i Arbejdsløshedsloven, der sidste Vinter blev gennemført ved Loven af 31. Januar 1946, blev Regelen i § 15 ændret saaledes, at Understøttelses-satserne reguleres fuldt ud med Bevægelserne i den gamle Tjenestemandsløvs Udgiftstal.

Denne Bestemmelse i Loven af 31. Januar 1946 ophører imidlertid at have Gyldighed den 1. April i Aar, saaledes at man fra denne Dato skal falde tilbage paa Reguleringsbestemmelsen i selve Arbejdsløshedsloven, medmindre andet bestemmes ved Lov.

Ved den nye Tjenestemandsløvslov har man imidlertid forladt det Udgiftstal, hvortil Arbejdsløshedsloven henviser, og Tjenestemandslønningerne bliver i Stedet for reguleret paa Grundlag af Detailpristallet. Det er derfor allerede af formelle Grunde ikke muligt blot at vende tilbage til Arbejdsløshedslovens Regel. Man har derefter overvejet, hvorvidt man skal skabe en Reguleringsregel, der i Princippet svarer til den gamle Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven, eller om man skal vælge et nyt Grundlag.

Under Hensyn til, at man nu i Tjenestemandsløven af 1946 anvender Detailpristallet ved Fastsættelsen af Tjenestemændenes Reguleringstillæg, og til, at man hidtil har knyttet Reguleringen af Understøttelserne sammen med Reguleringen af Tje-

nestemandslønningerne, samt til, at man ogsaa regulerer Alders- og Invalidereften efter Detailpristallet, har man anset det for mest rationelt ogsaa ved Reguleringen af Arbejdsløshedsunderstøttelserne at anvende Detailpristallet. Da der ydes de understøttede Forsørgere, det vil sige langt den overvejende Del af de understøttede, en særlig Huslejhjælp, har man dog ikke ment at burde anvende Detailpristallet direkte, men at burde anvende det Udgiftstal, der ligger til Grund for Detailpristallet, og saa trække Boligposten fra i Udgiftstallet.

Man mener endvidere i Overensstemmelse med Reguleringsbestemmelserne i Folkeforsikringsloven at burde bevare den ved Loven af 31. Januar 1946 valgte Linie, hvor-efter der gives fuldt Reguleringstillæg i Overensstemmelse med Svingningerne i Prisniveauet, og foreslaar derfor, at Understøttelserne skal svinge 2 pCt., hver Gang Udgiftstallet svinger 2 pCt. Paa dette Punkt er Forslaget saaledes gunstigere for de understøttede end Arbejdsløshedsloven, men som nævnt ikke gunstigere end den for Øjeblikket gældende Regulering i Loven af 31. Januar 1946.

Samtidig foreslaas det at etablere en Pristalsregulering af Børnetillæg og Huslejhjælp — de to Ydelser, der ved Loven af 31. Januar 1946 er blevet indført som faste Led i Forsikrings Ydelser. Børnetillægget foreslaas reguleret efter samme Udgiftstal som selve Understøttelsen, og Huslejhjælpen vil efter Forslaget følge Bevægelserne i Boligposten i dette Udgiftstal.

Jeg kommer herefter til Reguleringen af den Tilskudsskala, hvorefter der ydes Kasserne Tilskud af Staten efter Arbejdsløshedslovens § 13. Tilskuddet efter denne Bestemmelse ydes til de enkelte Kasser med en vis Procentdel af det Kontingent, Medlemmerne betaler.

Tilskudsprocentens Størrelse er afhængig af, hvordan den gennemsnitlige Indtægt inden for Faget forholder sig til visse i Loven fastsatte Indtægtsgrænser. Det er disse Indtægtsgrænser der reguleres. Efter Lovens § 13 reguleres Grænserne paa samme Maade som Understøttelserne efter § 15, nemlig med $8\frac{1}{3}$ pCt., naar den gamle Tjenestemandsløvs Udgiftstal svinger med 10 pCt. Men ved Loven af 31. Januar 1946 er der paa samme Maade som med Hensyn til Understøttelserne indført fuld Regulering efter det nævnte Udgiftstal gældende indtil den 1. April 1947. Ogsaa her har man anset det for mest rationelt at forlade Udgiftstallet efter Tjenestemandsløven af 1931 og gaa over til Detailpristallet. Det foreslaas